

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at den anfægtede beslutning beror på en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Navnlig er fyldestgørende bilag urigtigt blevet anset for ikke fyldestgørende, endvidere er udgifter til ansættelse af assistenter og praktikanter med kort varsel, udgifter indeholdt i budgettet, samt visse rejseudgifter urigtigt ikke anerkendt.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21.4.2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2008 — Furukawa Electric North America mod KHIM (SLIM LINE)

(Sag T-36/08)

(2008/C 79/62)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Furukawa Electric North America, Inc. (Norcross, Amerikas Forenede Stater) (ved Rechtsanwalt O. Rauscher, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. november 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1532/2007-2) annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »SLIM LINE« for varer i klasse 9 (ansøgning nr. 5 907 266).

Undersøgerens afgørelse: Ansøgningen afslås.

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvises.

Søgsmålsgrunde: Fejlagtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c) i forordning (EF) nr. 40/94 (¹), da betegnelsen »SLIM LINE« hverken udgør en beskrivende angivelse eller mangler ethvert fornødent særpræg.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 28. januar 2008 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 6. december 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-40/06, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-46/08 P)

(2008/C 79/63)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avvocato G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 6. december 2007 i sag F-40/06, Marcuccio mod Kommissionen, annulleres for så vidt som: (a) det søgsmål, appellanten anlagde ved førsteinstansen blev afvist af en hvilken som helst anden grund end den, at sagsøgeren savnede søgsmålsinteresse; (b) sagsøgerens påstand om erstatning (herefter »erstatningspåstanden«) for den skade (herefter »skaden«), appellanten har lidt under denne sag blev afvist; og (c) sagsøgeren tilpligtedes at betale sagsøgtets sagsomkostninger.
- Det fastslås, at søgsmålet for førsteinstansen kunne fremmes til realitetsbehandling, og navnlig at appellanten på tidspunktet for sagsanlægget havde søgsmålsinteresse.
- Principalt, der gives appellanten medhold i erstatningspåstanden, og indstævnte tilpligtes at betale appellantens sagsomkostninger for førsteinstansen og under appelsagen.
- Subsidiært, sagen hjemvises til Personaleretten til fornyet behandling for så vidt angår (a) de dele af den foreliggende sag, som Personaleretten ikke tog stilling til, eller som bliver annulleret ved Rettens afgørelse i denne appelsag; (b) spørgsmålet om fordeling af sagsomkostningerne i førsteinstansen og i appellinstansen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det gøres gældende, at der foreligger en total mangel på begrundelse, at kendelsen åbenbart ulogisk, at den er usammenhængende og forvirrende, at sagen ikke har været tilstrækkeligt oplyst, at der ikke er truffet afgørelse vedrørende en afgørende faktisk omstændighed i sagen, og at der er tale om en tilsidesættelse af forpligtelsen til en klar fremstilling, om en forvanskning og fordrejelse af fakta (navnlig i den appellerede kendelses præmis 10, 12, 26-38 og 42-46).

Der foreligger en fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af de generelle retsprincipper, af retsfor skrifterne samt af fællesskabernes retsinstitansers retspraksis med hensyn til skadeserstatning (navnlig den appellerede kendelses præmis 42-46).

Personalerettens afgørelse er åbenbart ulogisk med hensyn til fordeling af sagsomkostningerne, bl.a. som følge af urimelighed, total mangel på begrundelse, inkonsekvens, forvanskning og fordrejelse af de faktiske forhold og vilkårlighed (navnlig i den appellerede kendelses præmis 49 og 50).

Der er tale om en total mangel på begrundelse for Personalerettens kendelse i den foreliggende sag (navnlig den appellerede kendelses præmis 26-38).

Der foreligger forvanskning og fordrejelse af de faktiske omstændigheder samt deraf følgende processuelle fejl af en sådan grovhed, at Personaleretten uopretteligt lader hånt om appellanternes ret til forsvar og tilsidesætter grundlæggende retsfor skrifter på en sådan måde, at den appellerede kendelse uopretteligt er svækket (navnlig den appellerede kendelses præmis 24).

Der foreligger en tilsidesættelse af forskrifterne vedrørende en retfærdig rettergang navnlig for så vidt angår bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonvention (denne appelstævningens præmis 24 og præmis 26-38).

Sag anlagt den 31. januar 2008 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-53/08)

(2008/C 79/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstand

- Annul创新 af Kommissionens beslutning K(2007) 5400 endelig udg. af 20. november 2007, der blev meddelt sagsøgeren den 30. november, om statsstøtte nr. C 36/A/2006 (ex NN 38/2006) om Italiens støtte til Thyssenkrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning er den statsstøtte, som Italien har ydet til Thyssenkrupp, Cementir og Nuova Terni Industrie Chimiche i form af gunstige takstbetingelser for levering af elektricitet, men som endnu ikke er blevet udbetalt modtagerne, blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet.

Til støtte for sin påstand har sagsøger gjort følgende anbringender gældende:

- 1) Tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1 EF, og artikel 88, stk. 3 EF samt fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har i sin beslutning fejlagtigt fastslået, at den af den italienske stat vedtagne og omstridte foranstaltning udgør statsstøtte, selv om kravet om tildeling af en økonomisk fordel ikke er opfyldt. Forlængelsen af de særlige eltakster for de berørte selskaber, der er successorer til Terni SpA, udgjorde nemlig et korrekt tillæg til den ekspropriationserstatning, som forinden var blevet tildelt Terni SpA, som følge af den omstændighed, at senere vedtagne retsfor skrifter havde forlænget koncessionen på den eksproprierede elektricitetsproduktionskoncession.
- 2) Tilsidesættelse af artikel 87 EF og 88, stk. 3, EF og fejlagtig beskrivelse af de faktiske omstændigheder. Kommissionen har i sin beslutning fejlagtigt fastslået, at den af den italienske stat vedtagne og omstridte foranstaltning udgør statsstøtte, selv om kravet om tildeling af støtte i form af statsmidler ikke er opfyldt. Udgifterne til foranstaltningen påhviler nemlig de andre aftagere af elektricitet.
- 3) Tilsidesættelse af væsentlige formfor skrifter i form af mangel fuld undersøgelse og tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet. Kommissionen har i sin beslutning anset en økonomisk undersøgelse, der havde til formål at vurdere det samlede tab, der blev påført Terni SpA som følge af ekspropriationen, samt de samlede indtægter som selskabet har modtaget i form af erstatning herfor, for at være uden betydning, på trods af, at den erstatningsmæssige vurdering skal foretages forudgående, dvs. med udgangspunkt i tidspunktet for ekspropriationen. Undersøgelsen blev foretaget i overensstemmelse med Kommissionens tidligere udstedte retningslinier. Kommissionen fastslog, at en undersøgelse, som den selv tidligere havde anmodet om, var irrelevant og burde således have foretaget yderligere undersøgelser og genåbnet diskussionen om, hvorledes undersøgelsen skulle foretages.
